

РЕШЕНИЕ

№ 137

гр. , 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПИРДОП, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Ц.Т.М.

при участието на секретаря И.П.П.
като разгледа докладваното от Ц.Т.М. Гражданско дело № 20221860100608
по описа за 2022 година

Производството е по чл. 45 от Закона за задълженията и договорите
/ЗЗД/ и чл.288. ал.12 от Кодекса за застраховането /КЗ/ (отм.), сега чл.558,
ал.7 от Кодекса за застраховането /КЗ/.

Производството по делото е образувано по искова молба от „*****“,
ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: град *****, ул.
„*****“ № 2, ет. 4, представляван от М.Н.К. и С.Г.С. – Изпълнителни
директори, чрез пълномощника Й.Ш. – юрисконсулт, срещу Г. В. В., ЕГН
*****, адрес: село *****, ***** област, ул. „*****“ № 13.

По обстоятелствата подробно изложени в ИМ, ищецът моли съда да
постанови решение, с което на основание чл. 45 ЗЗД и чл.288, ал.12 от КЗ
(отм.), сега чл.558, ал.7 от КЗ, да бъде осъден ответника Г. В. В. да заплати на
Гаранционен фонд /ГФ/ исковата сума от 14 637.14 лева (четиринадесет
хиляди шестстотин тридесет и седем лева и 14 ст.) - главница,
представляваща изплатено от Гаранционен фонд обезщетение по щета №
210136/29.04.2015г., присъдени по гр.д. № 13173/2015г. по описа на СГС,
ведно със законната лихва от датата на завеждане на настоящата искова молба
до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът моли предявеният иск да бъде уважен, ведно със законните
последиви.

Ищецът моли да му бъдат присъдени направените разноски по делото,
съгласно представения списък по чл.80 от ГПК.

Адвокат Р. И. от САК – особен представител на ответника Г. В. В., ЕГН ***** , в дадения му от съда срок, е дал писмен отговор, не е представил писмени доказателства и не е направил доказателствени искания.

Адвокат Р. И. от САК – особен представител на ответника Г. В. В., ЕГН ***** , в писмения отговор, оспорва иска по основание и размер по подробно изложените съображения и моли същия да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан, ведно със законните последици.

Районен съд – ***** , след като обсъди събраните доказателства по делото и ведно с доводите на страните, намира за установено следното:

Съдът приема за безспорни и не подлежат на доказване следните обстоятелства по делото: че по щета № 210136/29.04.2015г. ищецът ГФ е изплатил на Х.И.К. – пострадала при ПТП, настъпило на 30.10.2010г., обезщетение за неимуществени вреди в общ размер на 14 637.14 лева, присъдено по гр.дело №13173/2015г. по описа на СГС; че вина за настъпилото ПТП има ответника по настоящето дело, който е управлявал л.а. „Фиат Уно“ с ДК№ РА ***** АМ без сключена задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите; че при описания механизъм на ПТП, настъпил на 30.10.2010г. е пострадала Х.И.К.; че Х.И.К. се е обърнала към ГФ за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди на основание чл.288 от КЗ /отм./ сега чл.557 от КЗ – без сключена задължителна застраховка „ГО“ за л.а. „Фиат Уно“ с ДК№ РА ***** АМ, за което е била образувана щета № 210136/29.04.2015г.; че УС на ГФ е отказал определянето на обезщетения поради непредставяне на достатъчно доказателства, обуславящи основанието и размера на исканото обезщетение; че молителката Х.И.К. не се е съгласила с постановения отказ за изплащане на обезщетение, вследствие на което е образувала против ГФ гр.д. № 13173/2015г. по описа на СГС; че по посоченото гражданско дело на СГС ответникът Г. В. В. е бил трето лице – помагач на страната на Гаранционен фонд; че въз основа на осъдителното решение по посоченото гр.д., молителката се е снабдила с изпълнителен лист, като е образувала против ГФ изп.дело №20188500400418 и изп.дело №21088500400420 по описа на ЧСИ 850, по които ГФ е изплатил на молителката сумата в общ размер на 14 230.29 лева; че на 18.06.2018г. ГФ е заплатил по сметка на СГС ДТ в размер на 78.85 лева - разноси и 328.00 лева - ДТ, след получена ПДИ, тъй като в тази насока няма спор между страните по делото и са представени надлежни писмени доказателства, които

не са оспорени от особения представител на ответника. В тази връзка са представени следните писмени доказателства: констативен протокол № 100/30.10.2010г. на РУ МВР – *****; решение № 201/ 26.04.2013 г. по гр. дело № 211/ 2013 г. по описа на Софийски окръжен съд; протокол от 04.04.2012 г. по НОХД № 87/ 2012 г. по описа на Районен съд – *****; справка от базата данни на Информационен център към Гаранционен фонд; молба от Х.И.К., ЕГН ***** до Гаранционен фонд за заплащане на обезщетение във връзка с ПТП от 30.10.2010 г.; епикриза № 707 на УМБАЛ „*****“ АД гр. ***** на Х.И.К., ЕГН *****; писмо изх. № 24-01-299/ 16.07.2015 г. на ГФ до Х.И.К.; справка относно изплатени суми по ИД 20188500400418 и 20188500400420 на ЧСИ А.Б., във връзка с гр.д. № 13173/ 2015 г. на СГС; уведомление за доброволно изпълнение на СГС; решение от 04.04.2017 г. по гр. д. № 13173/ 2015 г. по описа на СГС; покана за доброволно изпълнение по ИД 20188500400420 на ЧСИ А.Б.; изпълнителен лист от 30.04.2018 г. на СГС; покана за доброволно изпълнение по ИД 20188500400418 на ЧСИ А.Б.; изпълнителен лист от 30.04.2018 г. на СГС; 2 броя преводни нареждания от 13.07.2018 г. на УКБ; 2 броя преводни нареждания от 18.06.2018 г. на УКБ; кореспонденция между ГФ и Х.И.К. за извънсъдебна спогодба по гр.д. № 13173/ 2015 г. на СГС; регресна покана относно щета № ГФ 21-0136/ 29.04.2015 г. от ГФ до ответника Г. В. В. с известие за доставяне./л.5-л.45/ Съдът не е събирал допълнителни доказателства във връзка с безспорните обстоятелства между страните по делото.

Съдът приема за спорни и подлежат на доказване всички останали обстоятелства по делото: че по отношение на предявения регресен иск от ищеца срещу ответника не са налице всички предпоставки на закона, като самостоятелен иск почиващ на закона в конкретния случай; че за да се ангажира отговорността по чл.500, ал.2 от КЗ, следва да се докаже, че и увреденото лице има вземане за непозволено увреждане извършено от ответника, т.е. да се докаже противоправно поведение на ответника, наличието на причинна връзка между противоправното поведение на ответника - причинител и твърдяните от ищеца претърпяни вреди; че за да бъде уважен така предявения иск с правно основание по чл.500, ал.7 от КЗ, във вр. чл.45 от ЗЗД, ищеца е следвало да докаже съществуването на валиден застрахователен договор, сключен от увреденото лице и заплащане на обезщетение на увреденото лице, респ. липсата на такъв застрахователен

договор; че регресното право на ГФ обхваща само платените разходи за определяне изплащане на обезщетение, като разноските в изп.производство не представляват необходими разходи за определяне на обезщетението и същите са извън обхвата на регресното право на ГФ, тъй като са направени след влизане в сила на съдебните решения по исковете на увреденото лице на основание чл.288 от КЗ /отм./; че претенцията за заплащане на сумата от 1142.73 лева, представляваща разноски по изп.дело №420/2018г. по описа на ЧСИ-А.Б. не се дължат от ответника на ищеца; че вземанията за лихва се погасяват с кратката три годишна давност, с което претенциите на ищеца към ответника, представляващи вземания за лихви са погасени по давност, тъй като в тази насока има спор между страните по делото и представените писмени доказателства са оспорени от особения представител на ответника. Съдът е допуснал събиране на допълнителни доказателства във връзка със спорните обстоятелства между страните по делото.

Във връзка със спорните обстоятелства между страните по делото съдът допусна изслушване на съдебно – автотехническа експертиза /САТЕ/, съдебно – счетоводна експертиза /ССЧЕ/ и съдебно – медицинска експертиза /СМЕ/.

Видно от заключението на съдебно – медицинската експертиза /СМЕ – л.118-л.120/, депозирано от вещото лице д-р Р. Т. Х., което не е оспорено от страните и е прието от съда като обосновано и правилно в с.з. на 26.09.2023 г. /л.127,л.128/, че при ПТП на 30.10.2010г. пострадалата Х.И.К. е получила следните травматични увреждания: контузия на мозъка I-ва степен, порезна рана на горния десен клепач, разкъсно-контузна рана на носа, периорбитален хематом двустранно, контузия на гърдите и корема, счупване на носните кости, счупване на предната стена на левия горночелюстен синус, охлузвания на лицето. Видно е от заключението, че установените увреждания, с изключение на порезната рана на горния десен клепач, са получени в резултат на действието на твърди тъпи предмети, а описаната порезна рана на горния десен клепач е в резултат на предмет с режещ ръб. Видно е от заключението, че всички диагностицирани наранявания могат да се получат в условията на ПТП, респ. може да се приеме, че между тях и процесното ПТП е налице причинно – следствена връзка.

Видно от заключението на съдебно – счетоводната експертиза /ССЧЕ – л.123-л.125/, депозирано от вещото лице М. Н. Л., което не е оспорено от

страните и е прието от съда като обосновано и правилно в с.з. на 26.09.2023 г. /л.127,л.128/, че общо преведени с четири броя платежни нареждания от сметката на Гаранционен фонд BG66UNCR76301009518501 при ***** АД, по сметка BG78CECB97905092924900 при ***** банка на получателя ЧСИ –А.Б., е сумата в размер на 14 637.14 лева.

Видно от заключението на съдебно – автотехническата експертиза /CATE – л.133,л.134/, депозирано от вещото лице инж. С. В. А., което не е оспорено от страните и е прието от съда като обосновано и правилно в с.з. на 31.10.2023 г. /л.138,л.139/, че на 30.10.2010г. около 01.30 часа л.а. „Фиат“ модел „Уно“ – инвалиден, с рег. № РА ***** АМ, рама № ZFA14600006904294, управляван от Г. В. В. се движи по път IV 37028 с посока на движение с. *****- с. *****, на около 600 м. след с. ***** лекият автомобил блъска преминаващо през пътното платно домашно животно – кон, в автомобила на предна дясна седалка се вози пътничката Х.И.К., която е получила средна телесна повреда. Видно е от заключението, че видими щети по автомобила са – десен фар, калник, преден капак, таван, предно стъкло, предна дясна врата, обстоятелства при които е настъпило ПТП: прав пътен участък, тъмната част от денонощието, липса на допълнително осветление, видимост на фаровете на автомобила, наличие на алкохол в кръвта на водача с концентрация 1,6 на хиляда. Видно е от заключението, че причина за настъпване на произшествието – удар с преминаващо през пътното платно домашно животно-кон, е движение на автомобила с несъобразена скорост, при намалена видимост. Видно от разпита на вещото лице инж. С. В. А. в с.з. на 31.10.2023 г., че причина за възникналото ПТП е субективна – начина на поведение и избраната скорост от водача при конкретната пътна обстановка.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

От събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност, съдът намира за доказано, че на 30.10.2010 г. около 01:30 часа ответникът Г. В. В. е управлявал л.а. „Фиат Уно“ с рег. № РА ***** АМ, по път IV 37028 с посока на движение с. *****- с. *****, като на около 600 м. след с. *****, поради несъобразена с пътните условия скорост, при намалена видимост, удря преминаващо през пътното платно домашно животно – кон,

като реализира ПТП, при което е пострадала пътничката на предната дясна седалка в автомобила Х.И.К., на която са причинени две средни телесни повреди. От събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност, съдът намира за доказано, че виновен за ПТП е ответникът, който е управлявал лекия автомобил след употреба на алкохол, с концентрация 1,6 на хиляда и процесният лек автомобил е бил без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. От събраните доказателства по делото се установи също така, че въз основа на осъдително решение по гр. дело № 13173/ 2015 г. на СГС, по което Г. В. В. е бил трето лице – помагач на страната на Гаранционен фонд, и двете изпълнителни дела № 418/ 2018 г. и № 420/ 2018 г. на ЧСИ А.Б., Гаранционен фонд е изплатил исковата сума от 14 637.14 лева, представляваща обезщетение на пострадалата при ПТП Х.И.К. по щета № 210136/ 29.04.2015 г. Установи се безспорно по делото настъпилото ПТП, вината на ответника, причинната връзка между ПТП и причинените увреждания на пострадалата, като за претърпените от нея неимуществени вреди е била обезщетена от Гаранционен фонд на основание чл. 288, ал. 1, т. 2, буква „а“ от КЗ /отм./, сега чл. 557, ал. 1, т. 2, буква „а“ от КЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 558, ал. 7 от КЗ „След изплащане на обезщетението по чл. 557, ал. 1 и 2 Гаранционният фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и разходите за определянето и изплащането му.“ Съгласно разпоредбата на чл. 45 от ЗЗД „Всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму.“ Ето защо съдът счита, че следва да бъде ангажирана отговорността на ответника Г. В. В., на основание чл. 558, ал. 7 от КЗ, във връзка с чл. 45 от ЗЗД, за присъждане на исковата сума от 14 637.14 лева в полза на Гаранционен фонд, като съдът не споделя доводите на особения представител на ответника за погасяване на вземанията за лихви по давност, както и възражението за неоснователност на претенцията на фонда за заплащане сумата от 1 142.73 лева – разноси по изпълнително дело № 420/ 2018 г. на ЧСИ А.Б.. Съдът счита, че предявеният иск следва да бъде уважен като основателен и доказан, като бъде осъден ответникът Г. В. В., ЕГН *****, да заплати на ищеца „*****, ЕИК *****, сумата от 14 637.14 лева (четиринадесет хиляди шестстотин тридесет и седем лева, 14 ст.) - главница, представляваща изплатено от Гаранционен фонд обезщетение по щета № 210136/29.04.2015г., присъдени по гр.д. № 13173/2015г. по описа на

СГС, ведно със законната лихва от датата на завеждане на настоящата искова молба – 25.11.2022 г., до окончателното изплащане на сумата.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да заплати на ищеца направените разноски по делото в размер на 3 652.83 лева (три хиляди шестстотин петдесет и два лева, 83 ст.), съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК.

Воден от гореизложеното Районен съд – *****

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 558, ал. 7 от КЗ, във връзка с чл. 45 от ЗЗД, Г. В. В., ЕГН *****, адрес: село *****, ***** област, ул. „*****“ № 13, да заплати на „*****“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: град *****, ул. „*****“ № 2, ет. 4, представляван от М.Н.К. и С.Г.С. – Изпълнителни директори, сумата от 14 637.14 лева (четиринадесет хиляди шестстотин тридесет и седем лева, 14 ст.) - главница, представляваща изплатено от Гаранционен фонд обезщетение по щета № 210136/29.04.2015г., присъдени по гр.д. № 13173/2015г. по описа на СГС, ведно със законната лихва от датата на завеждане на настоящата искова молба – 25.11.2022 г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, Г. В. В., ЕГН *****, адрес: село *****, ***** област, ул. „*****“ № 13, да заплати на „*****“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: град *****, ул. „*****“ № 2, ет. 4, представляван от М.Н.К. и С.Г.С. – Изпълнителни директори, направените разноски по делото в размер на 3 652.83 лева (три хиляди шестстотин петдесет и два лева, 83 ст.).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд – *****.

Съдия при Районен съд – *****: _____